

af den ærede Ordfører, saa vilde de ikke deri faa: det fornødne Svar paa de Bemærkninger, der senere ere fremkomne fra ham. Jeg blev ved den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører igaa- omtalte Forhandlingerne i Udvalget, tvungen til at give det, jeg havde at sige, er vis historisk refererende Karakter; det laa i Forholdenes Natur, at jeg maatte gjøre det; men jeg holdt mig væsentlig til, hvad jeg selv havde yttret, jeg benyttede denne Form, for derigennem at fremsføre de Bemærkninger, som det alligevel vilde have været min Pligt at fremsføre under en anden Form. Det er min Overbevisning, at Sagen, saaledes som den er forelagt af det ærede Udvalg, er forelagt i en ganske eiendommelig Stillefælde, og det er endvidere min Overbevisning, at det er Udvalgets Mæltal, som giver denne Sags Behandling det eiendommelige Præg, den maatte have, hvorved jeg paa ingen Maade vil have sagt, at den ikke har sin Betydning; tværtimod, jeg gjentager, at den kan faa sin Betydning i Fremtiden. Men det er unegtelig noget ganske Eiendommeligt, naar Goldudvalget mener, at det kan behandle Goldsatsen og stille Forslag til Medfættelser; seende aldeles bort fra, hvorledes den Afgang, som derved fremkommer, skal bættes. Naar jeg siger „seende bort fra“, saa mener jeg ikke, at de Herrer ikke skulde have tænkt sig Noget i saa Henseende; Tanker ere Goldfri; men det, som det kommer an paa, er, om disse Tanker fremsættes i en saadan Form, at de kunne blive Gjenstand for Afstemning. Det er en Bemærkning, mine Herrer! som gjælder lige over for den ærede Ordfører og lige over for det ærede Medlem fra Sylland, som har udtalt sig; ogsaa lige over for dette ærede Medlem tror jeg, at mit Foredrag indeholder Svar paa det stillede Spørgsmaal, saalænge det ikke er formuleret anderledes, end det hidtil er fket, thi det maa vel erindres, mine Herrer! at naar der stilles Spørgsmaal til en Minister, saa afhænger det af Maaden, hvorpaa de stilles, i hvilket Omfang det er ham muligt at besvare dem. Rent faktiske Spørgsmaal ere Gjenstand for en faktisk Besvarelse; men kommer man ind paa Spørgsmaal om Lovgivningsarbejder, saa er den Form, hvori saadanne Spørgsmaal maa stilles, naar de have den Karakter som det ærede Medlems Spørgsmaal, Formen af Lovforslag, eller, naar man behandler et allerede foreliggende Lovforslag, Formen af Ændringsforslag. Det ærede Medlem gaar virkelig ud fra den Forudsætning, at Lovforslag ere Noget, som i en Haandevending, i Skynding og Hast kan bringes tilveie, eller — og jeg vil gjerne tro, at det er det Sidste — det ærede Medlem tillægger ikke et Ord af Finantsministeren saa megen Betydning, som Finantsministeren er pligtig til selv at tillægge det. Det kan gjerne være, at jeg er Noget for forsigtig og tilbageholdende, men det maa det ærede Medlem ikke tage mig ilde op.

Det har i alle de Tilfælde i den lange Marvætte, hvor der for mig har været Tale om Indledelse og Fremme af Lovforslag, været en Regel ikke for tilbøjelig at indlade mig paa Udtalelser. Det er muligt, at Andre have et større Talent end jeg til at give Svar, som se ud, som de vare Svar, uden at være det. Jeg gjør ikke Forbring paa at have et saadant Talent; hvis jeg tror til en vis Tid at kunne udrette Noget, saa siger jeg aldeles bestemt, hvad jeg tror at kunne gaa ind paa, og det gjælder baade med Hensyn til Forhandlinger i Udvalg og i Thinget; men, naar jeg ikke ser nogen saadan bestemt Udvægt, saa giver jeg ingen Løfter og ingen Tilfagn. — Mellem de stillede Forslag er der et Par enkelte, som jeg vil sige nogle Ord om. Til Position Nr. 1 er der stillet et Forslag, hvorefter Drangestaller skulde sættes ind under „Affald“. Jeg tror ikke, at det er rigtigt; thi Drangestallerne spille vistnok i Virkeligheden samme Rolle som det, der staa nærmest ved dem i Position Nr. 27: „Dranger, alle Slags“. Drangestaller have ikke den Værdighed, at de retteligt kunne henføres under „Affald“. — Der er dernæst et Forslag af det ærede Mæltal under Nr. 10 til Position Nr. 38; om hvilket Forslag jeg skal ytre mig. Position Nr. 38 er jo delt i b. og c. Position Nr. 38 b. nævner: „Almindelige Glasfer og Medicinvaser; Sylteglas, Medicinvaser og lignende Glas; Balloner, Mælkekar, Kolber og Retorter, Glasagander, Patentglas til Fyr og Støbe, Telegrafstøber“. Nu er det under Nr. 10 foreslaaet, at Position Nr. 38 deles i to Dele: „a. Simple hvide hule Varer 1 P. 1 f., b. Simple brune og grønne hule Varer 1 P. 0,5 f.“ Jeg tror, at de ærede Forslagsstillere og Thinget vilde se, at Forslaget under Nr. 10 ikke er formuleret saaledes, at det kan finde sin rette Plads i Tarifen. Det maa vel nærmest være Hensigten — det betvivler jeg ikke — at det vil knytte sig til Position Nr. 38 b.; men det kan ikke træde i Stedet for hele Posit. 38. Men selv i Nr. 38b. er der forskjellige Ting, som ikke kunne gaa ind under „simple hvide, brune og grønne hule Varer“. Jeg tror, det er klart, naar man ser Forslagets Formulering, at det ikke passer ind i hele Lovforslaget. Hvad dernæst selve Realiteten angaar, er det ganske rigtigt, naar det kunde anses — jeg veed ikke, om det er udueligt blevet sagt idag; men det kunde være ansøgt til Fordel for Forslaget, — at der findes Noget i den nævnte Tarif, der ligner det. I den tales der om: „ordinære brune og grønne hule Glasvarer, saasom Bouteiller, Mælkekar og Retorter“. Men, mine Herrer, saaledes som Affattelsen fandtes i Tarifen af 1863, var det bestemt forklaret, hvad der forstås ved disse „ordinære brune og grønne hule Glasvarer“, nemlig, som ansøgt, „Bouteiller, Mælkekar og Retorter“. Ofte nærværende Forslag derimod vil det hele faa en ganske anden Karakter; saaledes som For-